

nen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i traktaten«. Det tilføjes – således som oplyst i Justitsministeriets notits af 9. oktober 2000, der var vedlagt svaret på spørgsmål S 132, Folketingssamlingen 2000-2001 – at hvis EU-Charterets enkelte bestemmelser indskrives i traktatgrundlaget (indskrivningsmodellen), vil dette kunne rejse spørgsmål i forhold til grundlovens § 20, hvis en bestemmelse svarende til Charterets artikel 51, stk. 2, ikke medtages.

Spm. nr. S 86

Til statsministeren (2/10 02) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder statsministeren, at regeringens repræsentant i EU-konventet bør fremlægge forslag om en traktatfæstelse af øget åbenhed og aktindsigt, herunder ikke mindst en begrænsning af de mange undtagelser fra aktindsigt, som blev resultatet af den seneste ændring af EU's offentlighedslov?«

Begrundelse

Sidste år vedtog Rådet og Europa-Parlamentet en ny forordning om aktindsigt. Dette kom som en konsekvens af Amsterdamtraktatens formuleringer om større åbenhed, demokrati og aktindsigt. Problemet med den nye forordning er bare, at den i realiteternes verden – afhængig af Kommissionens og embedsmandsapparatets fortolkninger – kan være et tilbageskridt i forhold til den forordning den afløste, og som den skulle være en forbedring af. Det er rigtigt, at den nye forordning i princippet giver større adgang til at få aktindsigt. Men samtidig er der nærmest etableret et bolværk af undtagelser, som skal gøre det muligt for bureaukratiet i EU at nægte at udlevere disse principielt tilgængelige dokumenter. Den lange række af undtagelser – på dette område har EU tilsyneladende ikke problemer med »undtagelser« – i forhold til medlemslandenes regeringer, erhvervsinteresser, tredjelandes interesser, enkeltpersoners integritet, som det hedder, forsvars- og militærspørgsmål, den offentlige sikkerhed, osv. osv. – gør at det i praksis er blevet meget besværligt at få aktindsigt. Dette har adskillige privatpersoner og organisationer måttet sande. EU ombuds-

mand Jacob Söderman har adskillige gange taget klager op, hvor personer og/eller organisationer er blevet nægtet aktindsigt, og som derefter har klaget til ham. Han har kritiseret Kommissionen, men da han ingen magtmidler/sanktionsmuligheder har, kan han ikke kræve afslag på aktindsigt ændret, kun kritisere praksis. Derfor ville det være godt for åbenheden og demokratiet i EU, hvis man fik traktatfæstet dette sammen med en kraftig beskæring af Kommissionens og embedsmændenes muligheder for at sabotere det principielle krav om åbenhed, indsigt og demokrati i Unionen.

Svar (10/10 02)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Sidste år blev vedtaget en ny forordning om øget aktindsigt i EU. Udgangspunkt er, at alle dokumenter i institutionernes besiddelse omfattes af reglerne og dermed i princippet vil være tilgængelige for offentligheden. Aktindsigt er således reglen, og afslag på aktindsigt er undtagelsen. Institutionerne skal i hvert enkelt tilfælde begrunde afslag ud fra en konkret vurdering af det enkelte dokument. Danmark arbejder for en liberal praksis for udmøntning af forordningen.

På DER Sevilla er efter bl.a. dansk ønske blevet indført øget anvendelse af åbne drøftelser i Rådet, når Rådet lovgiver i henhold til proceduren for fælles beslutningstagen. Regeringen lægger stor vægt på allerede under dansk formandskab konsekvent at gennemføre denne beslutning.

Det giver næppe mening, som spørgeren lægger op til, at fastfryse de detaljerede regler om aktindsigt i Traktaten. Dette ville vanskeliggøre en fortsat dynamisk udvikling af reglerne i takt med forandringerne i de omgivende samfund. Men fra dansk side vil man selvsagt i øvrigt i Konventet fortsat arbejde for størst mulig åbenhed.

Spm. nr. S 87

Til statsministeren (2/10 02) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder statsministeren, at regeringens repræsentant i EU-konventet bør fremlægge forslag